

Predsedniška kampanja se bliža koncu.

HOOVER POTUJE NA ZAPAD AL SMITH JE V NEW YORKU

Hoover bo imel štiri govore na poti v Palo Alto, Cal. — Posvetoval se je z Coolidgeom, predno je odšel proti zapadu. — Velika parada v New Yorku.

WASHINGTON, D. C., 1. novembra. — Herbert Hoover je zapustil danes narodno glavno mesto, da se napoti na svoj dom v Californiji, kjer bo oddal svoj glas.

Imel pa bo še neko nadaljno misijo, — da dobi še nadaljne glasove na svoji poti na Zapad, s pomočjo štirih govorov, v katerih bo zopet obrazložil svojo pozicijo glede kampanjskih vprašanj.

Prvega teh zaključnih kampanjskih govorov bo imel v majhnem mestecu Cumberland v zapadnem Marylandu, ki je ponavadi republikanska trdnjava, a letos v splošnem dvomljiv.

Hoover je odšel od tukaj s trdnim zaupanjem, da se bo čez par tednov vrnil kot izvoljeni predsednik. Svojemu zaupanju je dal že drugič izraza pri končni konferenci s časnikarji.

— Zmagali bomo pri teh volitvah brez dvoma, če bodo šli na volišča ljudje, ki verujejo v nas, — je rekel Hoover.

Najvišja točka njegovega zapadnega potovanja bo nagovor, katerega bo imel jutri, v petek v St. Louisu. Hoover je poudaril važnost, katero pripisuje temu svojemu govoru, s skrbjo, s katero ga je pripravil.

Dva nadaljna govora se bosta završila v Louisville in Pueblo.

Hoover se je oglašil danes v Beli hiši, da se poslovi od predsednika Coolidgea in v republikanskem glavnem stanu, da se zahvali onim, ki so delali za njega.

Governer Smith se bo vozil danes zjutraj od Battery pa po Broadway navzdol do 59. ceste.

Njegov sprevoz bo izzival največjo demonstracijo političnega oduševljenja, kar jih je kedaj videla ta dežela. Prav gotovo pa bodo prekašale množice, ki bodo pozdravile Smitha, vse one, ki so ga sprejele v drugih mestih, kot zatrjujejo demokratični voditelji.

Governer Smith in njegova žena se bosta vozila v odprtem avtomobilu s Tammany voditeljem, George Olvanyjem in županom Walkerjem. Dru demokratični kandidati pa bodo sledili v naslednjih avtomobilih. Parada se bo razšla pri 59. cesti nekako četrčez eno uro.

Zgodilo se bo prvič, da bo kak governer paradiriral po Broadwayu na predvečer volitve.

Kampanjo governerja Smitha za predsedništvo so smatrali za zaključno, po njegovem nastopu v Newarku. Sestanka v Brooklynu in v Madison Square Garden smatrajo splošno za prireditvi Smithovih navdušenih pristašev.

V svojem govoru v Newarku je poudarjal Smith prohibicijo, vodno silo, farmersko odpomoč, a najbolj se je pečal z nezaposlenostjo in drugimi delavskimi problemi.

Obsodil je kot propagando trditve republikanskega narodnega komiteja, kojih namen je zvabiti delavce iz vrst demokratov. Predlagal je zakonodajo, s katero bi se ustavilo nezaposlenost ter odpravilo zlorabo injunkcij v delavskih sporih.

— Javna dela, — je izjavil Smith, bi morala biti izvršena tekom časov industrijskih depresij, da se obrani delavce zaposlene.

Newarški sestanek je zaključil 15,000 milj. dolga potovanje po deželi, tekom katerega je videlo Smitha najmanj pet milijonov ljudi.

Eden največjih oddelkov policije bo obdal Madison Square Garden v soboto zvečer, ko bo imel Smith tam svoj zaključni kampanjski govor. V to

DR. GRAYSON V NOVI SLUŽBI

Admiral Grayson osebni zdravnik treh predsednikov, je zapustil ameriško mornarico, da vodi Gorgasov zavod.

WASHINGTON, D. C., 1. nov. Admiral Cary T. Grayson, osebni zdravnik treh predsednikov, je postal danes aktivni ravnatelj Gorgas Memorial zavoda, organizacije za javno zdravstvo.

Umaknil se je iz mornarice, kjer službi je bil pridružen, da varuje zdravje Theodorja Roosevelta, Williama Tafta in Woodrow Wilsona. Sedaj pa je postal aktivni predsednik spominke organizacije. Sedež v svojem uradu, sredi njega okoliša in obdan od novih odgovornosti, je govoril zdravnik o svoji ambiciji, da pomaga lečiti bolezni v vseh delih sveta.

— Vsi trije so bili veliki možje in veliki predniki, a tako različni temperamentno, intelektualno in celo fizično, da jih ni mogoče primerjati, — je rekel, ko je govoril o treh najvišjih eksekutivnih uradnikih dežele, kojih zaupanje je užival, a nikdar razkril.

— Z zdravniškega stališa so bili vsi trije tako različni problemi, kot jih je le mogoče najti. — Roosevelt je bil živahen bojevnik, Taft ženjaljen državnik in Wilson intenziven šolar. Vsaki tleh pa je bil dober pacijent, kadar je bil bolan.

Grayson je pojasnil, da je namen Gorgasove ustanove posplošiti sistem preventivne medicine, kot jo je izvajal pokojni armadni generalni zdravnik v Panami in drugod.

Bomba v avtomobilu ubila moža.

BUFFALO, N. Y., 1. novembra. Umetniški izvenec Frank Mirola, je umrl danes zjutraj tukaj na ranah, katere je dobil pri eksploziji avtomobila. Domneva se, da je bila povzročena eksplozija od bombe.

Neka ženska je sporočila, da je imel Mirola pred kratkim prepis z več sosed. Ona je prepričana, da so ti sosedji položili v avtomobil bombo. Mirola je vrgel bombo skozi streho avtomobila. Avtomobil in garaža, v kateri je stal, sta bila razdejana.

Premogariji glasovali za sprejem mezdne lestvice

TERRE HAUTE, Ind., 1. nov. Premogariji v Indiani so glasovali za sprejem nove mezdne lestvice, ki določa dnevno plačo na \$6.10 ter delo od kosa na 91 centov za tono. Izid referenda je bil objavljen večeraj popoldne.

Egipt omejil število zdravnikov.

KAJIRA, Egipt, 1. novembra. Vlada je objavila določbe za prakticiranje medicine v Egiptu, na temelju katerih bodo vsi zdravniki prisiljeni registrirati se pri departmentu za javno zdravje.

število bo vključenih petnajst kapitanov, sto seržantov, sto policistov na konjih in 1500 uniformiranih mož.

MEHIŠKA KATEDRALA

bo kmalu zopet otvorena. Provizorični predsednik Emilio Portes Gil je obljubil duhovščini, da bo odprl cerkve, ki so bile zaprte dve leti. Upa, da bo na ta način najlažje rešil spor med cerkvi in državo.

NAJNOVEJŠA RADIKALNA ODREDBA MUSSOLINIJA

Fašisti so zaplenili farmo, katere ni hotel lastnik obdelovati. — Provincijalni prefekt je izročil odvetnikovo zemljišče farmerskemu sindikatu za obdelovanje.

RIM, Italija, 1. novembra. — Globok vtis je ustvaril tukaj sklep prefekta iz Rovigo, da vzame zemljo nekemu zanikrnemu lastniku. Ta akcija je prva aplikacija navodilnega cirkularja, katerega je izdal ministrski predsednik Mussolini zadnjega septembra in v katerem je pozval krajevne fašistovske farmerske sindikate, naj prevzamejo farme, kojih lastniki jih ne obdelujejo.

Farma, ki je služila kot prvi vzgled, kako se bo porabilo novo fašistovski politiki intenzivnega obdelovanja, vsebuje sto akrov v provinci Rovigo ter je last Štefana Peretti-ja, nekega odvetnika.

Od junija meseca naprej ni lastnik oral, žel ali izčistil svojih polja ter prodal svojo živino. Prefekt, ki je pregledal dva poročila, v katerih se je glasilo, da je padla vrednost dotične zemlje za 35 odstotkov, je proglasil sodbo ter razpovedoval Peretti-ja.

Farma je bila izročena fašistovskemu farmerskemu sindikatu s povelji, naj nastani može na zemlji, da jo obdelajo. Prihodnjega junija mora podati sindikat natančno finančno poročilo ter sporočiti o stanju dotične zemlje.

Farma bo eventualno prepuščena voljnim delavcem. Ni jasno, če bo dobil prejšnji lastnik kako odškodnino ali ne.

Cirkular Mussolinija je bil izveden kot del njegovega novega načrta, tikajočega se integralne reklamacije zemlje.

Otvorjenje lovske sezije.

WHITE PLAINS, N. Y., 1. novembra. — Lovska sezija na srne, prva v petnajstih letih, je bila otvorena danes v Westchester okraju. Poroča se, da je obilo srn v okolici rezervoarja.

Požigalec v Tarrytown.

TARRYTOWN, N. Y., 1. nov. — Policija išče požigaleca, o katerem se domneva, da je zanetil požare, ki so povzročili \$100,000 škode.

Suhaška postava vpliva na konsum mesa.

WASHINGTON, D. C., 1. nov. Prohibicija je zmanjšala prodajo stekov in drugih težkih jedil, — kot je izjavil J. C. Dahl zvezi ameriških dijetetikov.

Po pregledu evropskega položaja je rekel Dahl, da Amerikanci ne pijejo preveč v inozemstvu.

Parnik se je potopil sredi pristana.

MARSEILLES, Francija, 1. novembra. — Parnik "Numidia", ki bi moral odpluti danes s 300 potniki na Korziko, se je potopil na skrivnosten način sredi tukajšnjega pristanišča. Nikdo ni utonil in policija preiskuje celo zadevo.

Papež kljubuje Mussoliniju.

RIM, Italija, 1. novembra. — Kljub temu, da je Mussolini ukazal, da se mora dajati otrokom v južni Tirolski pouk v italijanskem jeziku, je imenoval papež nemške prelata za apostolskega upravitelja brixenske škofije, katero mesto je od julija meseca 1927 nezasedeno.

Parnik s sovjetskim petrolejem ponesrečil.

KALKUTA, Indija, 1. novembra. — Norveški parnik "Financier", s tovorom sovjetskega petroleja iz Batuma je nasedel pri Fult-a-Point v reki na plitvo mesto. Kapitan je vrgel tri tisoč ton petroleja preko krova, predno je bilo zopet mogoče sploviti parnik.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

RAZKOL V POINCAREJEVEM KABINETU JE BIL PREPREČEN

Vlada je bila v nevarnosti, ker se zavzema za cerkvene rede. — Herriot se bori proti klerikalcem. Ustavil je gibanje, da se vrne lastnino, ki je bila odvzeta redom pred tri in dvajsetimi leti.

PARIZ, Francija, 1. novembra. — Po šestih urah razprav je bil večeraj zvečer preprečen razkol v koalicijskem kabinetu ministrskega predsednika Poincareja, ki je pretil z zopetno pojavo starega spora radi odnošajev med cerkvijo in državo.

Izid razprave, katero se smatra za zmago prejšnjega ministrskega predsednika in sedanjega vzgojnega ministra Herriota, je bil kompromis ali pravazprav premirje v kabinetu radi členov 70 in 71 proračuna za leto 1929.

Pri teh členov bi vrnil gotovo lastnino v Franciji učeim in dohodnim verskim redom, ki so izgubili to lastnino vsled zakonodaje, ki je bila sprejeta v prvih letih sedanjega stoletja. Drugi člen pa se tiče kreditov, predlaganih za ministrstvo za zunanje zadeve glede ustanovitve novicijstov in večbalnih šol za francoske inozemske misijone.

Herriot je protestiral tako odločno proti tem členom ter izjavil, da koalicijska ne bo mogla preživeti, da bosta oba člena popolnoma preduragena, predno bosta predložena parlamentu. V svoji novi obliki bosta soglašala s postavami iz let 1901, 1904 in 1905, najstrožnji odredbam, ki so bile sprejete tekom gibanja za ločitev Cerkev od države.

Herriot je izgledal prepaden, ko je prišel od večernega sestanka, tekom katerega se je boril za kompromis, ki bi danes odobren na sestanku v Elizejski palači.

Amerika psotaja narod nuhljačev.

WASHINGTON, D. C., 1. nov. Štatsikarji poljedelskega departmanta se vprašujejo, če bodo postali Amerikanci narod nuhljačev. V zadnjih petdesetih letih je poskočila produkcija nuhlalnega tobaka od štirih milijonov funtov na več kot eno in štirideset milijonov funtov.

Zelo malo takega tobaka se pošilja v inozemstvo.

ARETACIJA ZAMORSKEGA VODITELJA

Črnega voditelja ne marajo niti v Canadi. — Marcus Garvey je bil aretiran od canadskih priseljenjskih oblasti.

MONTREAL, Canada, 1. nov. — Marcus Garvey, generalni predsednik zveze za splošno izboljšanje stanja črncev, je bil večeraj zvečer aretiran od uradnikov dominijskega priseljenjskega urada. Predstavljen bo posebnemu preiskovalnemu komiteju. Njegova aretacija je postala znana, ko ni prišel na neko zborovanje, kjer je že več sto črncev čakalo na njegov objavljeni govor. Garvey je dospel pred par dnevi iz Evrope ter je sklical sejo uradnikov zveze, koje načelnik je on.

OTTAWA, Canada, 1. novembra. — Priseljniški departament je izdal danes izjavo, v kateri se glasi, da je bil Garvey aretiran, ker spada v preprobadani razred priseljencev. Garvey je bil v Združenih državah obsojen na pet let ječe ter pozneje deportiran. Zaslisan bo, da se odloči glede njegovih izkazil.

V Združenih državah je bil Garvey deportiran potem ko je predsedal del njegove petletne kazni, katero je dobil radi zlorabe pošte v sleparske svrhe.

Njegovi pristaši so dvignili obdolžitve, da ga po krivici preganjajo, ker so vladajoči razredi nevoljno sprejeli njegov načrt za povratek črnega plemena nazaj v Afriko.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslaviji		v Italiji	
Din.	1,000 \$ 18.40	Lir	100 \$ 5.90
"	2,500 \$ 45.75	"	200 \$11.50
"	5,000 \$ 91.00	"	300 \$16.95
"	10,000 \$181.00	"	500 \$27.75
"	11,110 \$200.00	"	1000 \$54.50

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma z našim zvezam v starem kraju v stanu znižati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih lirah ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIH
"NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—"

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CORTLANDT 4637

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado		\$6.00
Za pol leta		\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčenejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876

PRED DESETIMI LETI

Ko se je pred desetimi leti odločevala usoda narodov, so se vršili ob južnem delu Jugoslavije važni dogodki.

Pretežni del Srbije je bil že v prvih dneh vojne zaseden.

Pozneje je pa še nemški general Mackensen temeljito izvršil svojo nalogo.

Srbska vojska je bila razbita na kosec.

Srbski narod se je zvijal pod zatiralčvo peto.

Kralj je moral pobegniti skozi Albanijo in ž njim vred na tisoče in tisoče Jugoslovancev.

Takozvano solunsko fronto so imeli zasedeno Bolgari in Nemci.

Bistrogledi Pašić in drugi državniiki so že dosti prej apelirali na Pariz in London, da je ta kos fronte največje važnosti in da se bo vojna odločila zaveznikom v prid, če zmagajo na Balkanu.

V Londonu in Parizu pa niso hoteli o tem ničesar slišati.

Poglavitno pažnjo so posvečali Nemcem v Franciji.

Slaba bi jim predla, če bi jim v zadnjem trenutku ne priskočili Amerikanci na pomoč.

Slednjič so se pa vseeno odločili.

Na Balkan je bil poslan general Franchet d'Esprey, ki je s francoskimi in angleški vojaki ter jugoslovanskimi prostovoljci prebil solunsko fronto.

Bolgarska armada se je umaknila. Nemci in Avstrijci so hiteli domov.

Srbski narod se je oddahnil od pošastne more, ki ga je tlačila skoro pet let.

Slovenski in hrvatski fantje so pognali Italijana do Pijave in preko Pijave ter so ob Pijavi pričakali konca vojne.

Kot znano, je bil Lah šele tedaj zmagoslaven in je šele tedaj začel osvajati, ko je bilo že zdavnaj sklenjeno premirje.

Po hudih političnih borbah, ki bodo v Jugoslaviji najbrž še dolgo časa jako hude, se je država gospodarsko nekoliko opomogla ter pričela zreti v lepšo bodočnost.

Toda osebna nasprotnost, sebični cilji in želja po nadvladi — vse to je stopilo v ospredje pred državnimi interesi.

In zgodilo se je, da je danes Jugoslavija tako razcepjena kot ni bila še nikoli.

Pred kratkim se je vršilo navdušeno praznovanje proboja solunske fronte.

K slavnosti so povabili tudi maršala Francheta d'Espereya.

Obiskal je Beograd, Zagreb in Ljubljano ter se je gotovo moral čudom čuditi nesoglasju, ki je zavladalo med brati.

Hrvat ne pogleda Srba, Srb ne Hrvata, del Slovencev drži s Srbi, del s Hrvati.

Država gospodarsko propada, sosednje države sklepajo pogodbe na račun Jugoslavije.

Ali ni bilo škoda žrtev na solunski fronti?

Ob desetletnici so izkazali Jugoslavlani francoskemu maršalu z medsebojnimi prepiri in nasprotji svojo hvaležnost.

Niti enega moža nimamo, dovolj močnega, vplivnega in uglednega, ki bi v imenu narodne ljubezni zabrisal in uglasil spor.

Vsepolno politikašev, pa nobenega zmognega politika in nobenega državnika.

D'Esprey se je vrnil s slabimi vtisi v domovino.

Po desetih letih bi bilo treba v Jugoslaviji pameti, razsodnosti in preudarnosti, ne pa medsebojnega sovražstva, ki preti uničiti mlado državo.

ZNANA PRIDIGARICA

Mrs. Aimee Semple McPherson potuje s svojim sinom po Evropi. Pariz se ji je zdel preveč pregrešen in zato se je podala v London.

Novice iz Slovenije.

Pogrešan deček.

Pred kratkim je prišel 16-letni nekoliko slabomni Anton Blažič iz St. Ilje pri Velenju s svojo soročnico Marijo Trnekovo, tudi iz St. Ilje, po opravih v trg Velenje. Tu sta se zgrešila in je Anton Blažič, misleč, da je teta Marija Trnek že odšla proti večeru, se sam napotil nazaj proti domu v St. Iljo. Zgrešil pa je pravo smer in je ta val dolgo v noč v smeri proti St. Janžu na Vinski gori dokler ni okrog polnoči prišel do posestnika Rudolfa Breclja v Preški. Tu so ga domači v domnevi, da ima slabe namene, prijeli, pretepli, privezali in drugo jutro izpustili.

Po navedbah sosedov je fant v jutru odšel od te hiše v smeri proti domu, vendar od takrat manjka za njim vsaka sled in se do danes še ni pojavil. Domneva, da je radi nezgodja, ki ga je utrpel čez noč v omenjen hiši, med potom omagal in umrl, je torej upravičena.

"Nisem tatica!"

Na polju hodi mlada Majda in se poslavlja od svojega fanta. V jutranji rosi blesti poljsko cvetje. Majdi se pa zdi, da se tudi ona poslavja od nje in plaka kakor ona, ki ima oči polne solz.

Majda je žalostna in vsa obupana, a njen Janez, ki je prekrokal noč, se veselo smeje in hripavo vriska, da se dvigajo pred njima plašne prepelice in beže dalje.

"Ne bodi žalostna, Majda! Če z 8 mesecev se bom vrnil od vojakov, pa bo zopet vse veselo", tolaži dekle pogumni fant.

O, ti še ne veš, kako sem nekročno, nikoli več ne grem v Ljubljano služiti. Obdolžena sem bila tatvine, jaz pa nisem tatica, ne, še nikoli nisem kradla", se zagovarja pred fantom deklica.

"Tatvine si obdolžena?" se začudi Janez in jo nekako dvomljivo pogleda.

"Da, da, obdolžena sem bila, in 5 dni sem dobila, a sama ne vem zakaj. Tisti moj gospodar je trdil, da sem več stvari vzela in jih poslala domov na Dolenjsko".

"Seveda so in tudi neke čevlje so dobili, ki sem jih pa sama kupila".

"Deva, deva, to pa že ne bo res. Če so priče povedale, da so čevlji last gospodarja, so že morali biti".

"Ne, ne, moji so bili!"

Janez čuti, kako se mu pojavlja v duši dvom, jezen je na Majdo, ker mu je baš to uro slovesa zagrešila s to svojo novico. Zadi se mu, da ona nikakor ni nedolžna. Ne, v našo hišo pa ne bo nikoli prišla nevesta, ki je kradla, si misli fant in koraka zamišljen poleg svoje ljubice.

"Janez, tudi ti me imaš za tatico".

Fant sklene še globlje glavo in molči. Ona ga gleda žalostno in lašno, naenkrat obstane:

"Kdaj se vidiva? Ali boš kmalu pisal?"

Fant ne odgovori, počasi se obrne od nje: "Pa srečna bodi, Majda!"

Dekle postoji, gleda za njim, naposled se pa zasmije:

"Res sem kradla, res, nikomur nisem priznala in nikomur ne bom! Pa me zapusti še ti! Izbrala si bom drugega!"

Dekle dvigne glavo in odhaja brezskrbno proti Ljubljani.

Smrtna kosa.

V Ljubljani je umrla po dolgi in mučni bolezni Vera Lukniš, sestra trgovke Angele Bardorferjeve.

V Trzinu na Dolenjskem je ugasnilo življenje dobri, zlati mame Mariji Prijatelj. Za pokojnico, ki je bila vsepovsod zelo priljubljena, plaka stotero sre, ki so z njo izgubili svojo dobrotnico in zaščitnico.

Na Jesenicah je umrl v tovarniški bolnici Matija Likovič, ključavničar pri KID na Savi.

V Luki pri Zidanem mostu je umrl zadet od srčne kapi prevžnik Josip Verk v 66 letu starosti. Prepeljali so ga v Celje.

Dopis.

Girard, Ohio.

Koncert opernega peveca gospoda Anton Šubelja je sijajno uspel. Imeli smo pravi praznik naše slovenske pesni. Takoj po šesti uri so začeli prihajati rojaki iz Girarda in okolice, v dvorano, ki je bila do osme ure tako nabit polna, da ni bilo nobenega prostora več. Kljub temu, da je cel dan deževal, se ni narod oziral nato. S tem je naš narod pokazal, kako ljubi našega peveca, ki je prišel med nas iz stare domovine ter nam je prinesel krasno narodno pesem. Tako lepo kakor on, ni do danes med našim narodom še nikoli zapel. Zatorej zasluži vse priznanje.

Že s prvo pesmijo "Kje je moj mili dom", si je pridobil vsa naša srca. Da ta krasna pesem res vpliva na naše ljudi, je razvidno iz tega, da se je udeležil koncerta neki rojak iz Conemaugha, Pa. Dotični rojak je slišal našega slavnega v Cannonsburgh in v Pittsburgu, Pa., in mi je povedal, da pesem "Kje je moj mili dom", se mu je tako vkoreninila v srce, da ne more pozabiti našega umetnika.

Koncerta se je udeležilo več Amerikancev, med njimi tudi župan mesta, ki je hotel govoriti osebno z našim pevcem. Izrazil se je jako pohvalno o naši pesmi. Rekel je, da je sam pevec in da ni slišal še nikdar take lepe pesmi. Tukaj je dokaz, kako se Amerikanci zanimajo za našo umetnost, zatorej je dolžnost našega naroda, da posreča koncerte našega umetnika v največjem številu, kjerkoli prilika nanese, kajti vsak je stotero poplačan za malo vstopnino.

Omeniti moram še, da je bil narod tako navdušen ta večer in zadovoljen, da še nikdar tako prepričljivo odhajal in se je izrazil, da ne bo nikdar pozabil naše nasebine.

Zatorej ga priporočamo našim rojakom, da se udeležijo njegovega koncerta v vsaki nasebini, v kateri ga priredi. Nobenemu ne bo žal, kajti v družbi našega umetnika je človek tako vesel, da ga ne more nikdar pozabiti. Sedaj je dana prilika skoraj slehernemu, da sliši našo narodno pesem.

Predno končam, se zahvalim rojakom iz Girarda in okolice, ki ste se udeležili v tako velikem številu tega koncerta. Tebi slavo, pa želimo vsepovsod mnogo uspeha v tej deželi. Kmalu zopet navide-nje v Girardu! Pozdravi!

John Dolžič.

Ossendowski o svojih doživljajih

Vsak, kdor se zanima za pustolovske in napete potopise, mora čitati Ossendowskega. Dr. Ossendowski je poljski profesor in raziskovalec, ki je mnogo preživel in zna duhovito pisati, pa tudi pripovedovati. Te dni je prišel v Prago, da priredi javno predavanje. Z njim je prispela tudi njegova soproga, violinska virtuosinja, ki je na močnem predavanju igrala. Praški novinarji so posetili Ossendowskega v hotelu in ga naprosili, naj jim pripoveduje o svojih potovanjih po orientu.

Pisatelj je rade volje ustregel novinarjem in jim pripovedoval, kakšne je po vseučiliških študijah deloval v sibirskem mestu Tomsku kot profesor fizike in matematike. Leta 1904 se je aktivno udeleževal revolucionarnega pokreta in bil je predsednik revolucionarnega odbora, ki je pokrenil energično akcijo, da se odpravi izjemno stanje na Poljskem in Finskem. Carski režim ga je obdržal na dve leti težke ječe. Po orestani kazni seveda ni mogel več zavzemati profesorskega mesta in zato se je posvetil novinarstvu in književnosti. Bil je urednik znanih "Birzevih Vedomosti", a ko je izbruhnila svetovna vojna, je urejal v Petrogradu poljski dnevnik.

Ko je prišlo do boljševiške revolucije, je ostal v Petrogradu, da bi proučil boljševizem. Sovjeti so se pa začeli zanj zelo zanimati in ker se je bal, da bi ga utegnili doleteti usoda tisočev ruske inteligence, je pobegnil iz Petrograda v Sibirijo. V Tomsku je vstopil v armado generala Kolčaka in je postal šef davčnega urada. Ko je prispela h Kolčaku poljska diplomatska misija, se ji je Ossendowski kot Poljak pridružil.

Kmalu je bila Kolčakova armada poražena in Ossendowski je svetoval generalu, naj pobegne proti jugovzhodu, kjer bi lahko našel med kozaki in Mongoli varno zavetišče. Z Ossendowskim je pobegnilo 17 častnikov bivšega carskega generalnega štaba in dva Poljaka. Kolčak ni hotel bežati in tako je padel v roke boljševikom, ki so ga ustrelili. Begunci so kmalu dosegli mejo Mongolije, od koder so se napotili preko Urge in Kalgana proti morju.

Toda dva oddelka boljševiške kavalerie sta prodrla v Mongolijo in Ossendowski je moral izpremeniti prvotni načrt. Begunci so se obrnili proti jugu v Tibet in Indijo. Boljševiška kavaleria jim je bila vedno za petami. Tibet se je takrat pripravljal na vojno s Kitajsko in begunci so se morali vrniti v Mongolijo. Sklenili so pobegniti v puščavo Gobi. Bila je zima in odločili bi se bili kljub temu za naporno pot, da

niso od karavan zvedeli, da je boljševiška kavaleria navalila na čitati Ossendowskega. Dr. Ossendowski je poljski profesor in raziskovalec, ki je mnogo preživel in zna duhovito pisati, pa tudi pripovedovati. Te dni je prišel v Prago, da priredi javno predavanje. Z njim je prispela tudi njegova soproga, violinska virtuosinja, ki je na močnem predavanju igrala. Praški novinarji so posetili Ossendowskega v hotelu in ga naprosili, naj jim pripoveduje o svojih potovanjih po orientu.

Pisatelj je rade volje ustregel novinarjem in jim pripovedoval, kakšne je po vseučiliških študijah deloval v sibirskem mestu Tomsku kot profesor fizike in matematike. Leta 1904 se je aktivno udeleževal revolucionarnega pokreta in bil je predsednik revolucionarnega odbora, ki je pokrenil energično akcijo, da se odpravi izjemno stanje na Poljskem in Finskem. Carski režim ga je obdržal na dve leti težke ječe. Po orestani kazni seveda ni mogel več zavzemati profesorskega mesta in zato se je posvetil novinarstvu in književnosti. Bil je urednik znanih "Birzevih Vedomosti", a ko je izbruhnila svetovna vojna, je urejal v Petrogradu poljski dnevnik.

Ko je prišlo do boljševiške revolucije, je ostal v Petrogradu, da bi proučil boljševizem. Sovjeti so se pa začeli zanj zelo zanimati in ker se je bal, da bi ga utegnili doleteti usoda tisočev ruske inteligence, je pobegnil iz Petrograda v Sibirijo. V Tomsku je vstopil v armado generala Kolčaka in je postal šef davčnega urada. Ko je prispela h Kolčaku poljska diplomatska misija, se ji je Ossendowski kot Poljak pridružil.

Kmalu je bila Kolčakova armada poražena in Ossendowski je svetoval generalu, naj pobegne proti jugovzhodu, kjer bi lahko našel med kozaki in Mongoli varno zavetišče. Z Ossendowskim je pobegnilo 17 častnikov bivšega carskega generalnega štaba in dva Poljaka. Kolčak ni hotel bežati in tako je padel v roke boljševikom, ki so ga ustrelili. Begunci so kmalu dosegli mejo Mongolije, od koder so se napotili preko Urge in Kalgana proti morju.

Toda dva oddelka boljševiške kavalerie sta prodrla v Mongolijo in Ossendowski je moral izpremeniti prvotni načrt. Begunci so se obrnili proti jugu v Tibet in Indijo. Boljševiška kavaleria jim je bila vedno za petami. Tibet se je takrat pripravljal na vojno s Kitajsko in begunci so se morali vrniti v Mongolijo. Sklenili so pobegniti v puščavo Gobi. Bila je zima in odločili bi se bili kljub temu za naporno pot, da

Anitirajte za "Glas Naroda", naš veliki slovenski dnevnik v Ameriki

ZAKAJ SO NAŠE POŠILJATVE
NAJCENEJŠE IN NAJHITREJŠE?
KER JE NAŠ PROMET NAJVEČJI IN KER SO NAŠE
ZVEZE V STAREM KRAJU NAJBOLJE VPELJANE!

Udobnost, ki trirajo iz poslovanja v velikem obsegu, pridejo našim strankam v korist.

Naši stroški za posamezna nakazila so manjši, vseh čez se črne pri nas nije kot pri agentu ali zavodu, ki more poslati vaše nakazila v izvršnje v New York.

Hitrost našega poslovanja je nedosegljiva, radi našega velikega prometa lahko vzdržujemo tako obširno zvezo, da se posreduje našim nakazilom največje pozornost.

Naše donatne nakazila odposiljene z vsakim brzoparnikom, ki odpluje iz New Yorka — torej brez zamude in nadaljnjega posredovanja.

Naše cene so objavljene dnevno v listu "Glas Naroda". Za zvezo nad \$100.— računamo primerno nižje cene, katere vam radovalje sporočimo predno nam pošljete nalogo.

Mi imamo največj poslovanje s strankami izven New Yorka, kar dokazuje, da se lahko skorioti z našim poslovanjem vsak, ga našljete se tako daleč pred od poslovanja središča Amerike.

Poslajte torej vaše prihodnje donatne pošiljate nam v zvezi.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET.

NEW YORK

Peter Zgaga

Ženska ni toliko časa sama sebi v breme, dokler lahko svojo starost prenaša.

Neki možak pravi, da ima sedemdeset različnih receptov, kako se lahko postane milijonar.

Recepte prodaja po dolarju. Jaz še nisem pisal ponj, bi tudi ti, dragi rojak, bolje storiš, če ne pišeš. Boš že vsaj dolar pribralil.

Med pobožnostjo in pobožnjaštvom je velik razloček. Kdor je pobožnjaški, ni pobožen.

Živela je pobožnjaška družina. Oče, mati, sin in hči, vsi so bili pobožnjaški.

Malo kje se je toliko premotilo kot v tisti hiši.

Neke nedelje pride sin domov in reče materi:

— Sosed me je prosil, če bi mu posodil koso, da bi krog hiše travo pokosil.

— Kdaj pa misli kositi!

— Menda danes.

— Danes? Ko je nedelja? Sveti dan! Nak, to ne gre. To se ne sme zgoditi. Za noben denar mu ne posodim kose. Greh bi imela. Vse kaj mu reči. Reči mu, da je nimamo.

Kmetu je zbolela krava. Nobeno domače zdravilo ji ni nič pomagalo. Odpravil se je v mesto k živinozdravniku ter mu opisal znamenja njene bolezni.

— Ne bo nič hudega, — je rekel živinozdravnik. Kupite v lekarni to zdravilo, ter ji dajte vsake tri ure popiti dve žlici.

Mozak se je vračal proti domu ter nevedno kimal z glavo.

— Ne vem, če bo kaj pomagalo, ne vem, — je mrmral. — Naša krava pije iz škufa, ne pa iz žlice.

Prihodnji terek bodo volitve. Jaz bi rajši videl, da bi magal Smith kot pa Hoover.

Pa bo zmagal Hoover, ne pa Smith, kajti meni se je malokdaj kakla želja uresničila.

Vsi so že povedali svoje mnenje, tako vodilni demokratje kot republikanci, edinole predsednik Coolidge previdno molči.

S svojim molkom bo pa Coolidge precej Smithu pripomogel.

Ker rojak od samega dolgega časa ni imel kam iti, je šel na razstavo električnih izdelkov.

Čudo božje, kaj se vse vidi tam. Učeni profesor je tolmačil stroj za strojem.

— Ta stroj tukaj — je rekel, — opravlja delo tridesetih mož.

Rojak je vzdihnil in zamrmral: — S tem le bi se morala moja stara poročiti.

Nekateri ljudje so jako dobrosrčni, o tako dobrosrčni in dobrotljivi, da je groza.

Živela ta prijatelj, ki ju je usoda ločila in ju pognala v nasprotno smer.

Prvi je postal jako ugleden in bogat, drugi pa ni imel in ni imel sreče, pa če se je še toliko mučil in prizadeval.

Več let je minilo izza ločitve. Nekega dne se oglasi pri bogatini razcapan berač.

— Gotovo me ne poznaš več, — mu pravi, — toda po pravici ti povem, da ni moja krivda, ker sem tako daleč zašel.

— Kaj pa hočeš! — mu je rekel bogatin precej hladno.

— Nesreča me je preganjala in tako se je zgodilo, da nimam sedaj, ko stojim pred teboj, niti peninja v žepu.

— O, če ni hujšega, — je odvrnil bogatin — ti pa lahko pomagam. En penny ti pa že lahko dam.

Mladega živahnega fanta so vprašali: — Ti pa k sosedu zahajaš. Sosed ima tri hčere. Ali imaš morda kake resne namene?

— Seveda jih imam, — se je zasmel. — S srednjo hčerjo sem skoraj zaročen; zaljubljen sem seveda v najmlajšo; s starejšo se bom pa drugi mesec poročil.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

Karlo Kocjančič:

VIOLINA

Takrat sva dospela do tistega mesta, kjer se Cesta na Rožnik odpre v široko goličavo s prostim razgledom na Krima. Srp lune se je odtrgal od oblaka in se zakotalil v počasnem padcu proti obzorju, napolnjujoč vso prostornino z metno svetlobo.

Matija se je ustavil. "Veš kaj," je dejal, "dozdaj sva govorila bolj teoretično o možnosti nekega velikega, samo slepim človeškim očem nevidnega razumskega, čutnega in čustvenega življenja v "mrtvih" stvarih. Jaz pa ti hočem povedati zgodbo, ki se mi je pripetila v vojnem času v mestu B., prev. laško fronto."

Takrat so bili lepi časi. Ali ni na tiste grozovite dni večinoma lepi čudno, da so naši sedanji spomini spominili? Mene so postavili za cenzorja pisem, ki so se izmenjavala na fronti. Vse moje delo je bilo v tem, da sem med tisoči pisem raztrgal tista, ki bi utegnili pisca spraviti v mučne zadrege, če bi prišla v roke kakšnemu strojnemu varuhu avstrijske parademaršnosti; ali pa da sem jih vtaknil med svoje spominke, če so bila za človeško psiho na kakršenkoli način dokumentarna. V ostalem sem uganjal običajne stvari, kakor človek, ki živi v izobilici vsega in ima polno prostega časa, nekoliko intelekta ter estetskega čuta pa dovolj skeptičen nator o potrebi trpljenja. Bila nas je družba mladih ljudi, ki smo znali tako živeti, sami navdušeni violinisti in muzikantari. Predmet našega skupnega občudovanja pa je bil T., ker je imel čudovito krasne gosli — rečem ti: pravo umetniško po delu in po glasu!

Tako so nam minevali dnevi v razkošnostih, ki jih daje prijateljstvo med sorodniki, visoko civiliziranimi dušami in predvsem izvrstnimi muziki. Da se je blizu nas bil grozoten boj na življenje in smrt med milijoni, smo komaj občutili. Pa kaj nam je bil mar! Ali mora biti človek z večjo mero razuma res obsojen, da bi objokoval strahote in tagedije, ki jih počenjajo drugi proti drugemu nižje obdarovani možgani, idioti in dvojnoga golazen? Le redkokdaj nas je obiskal letalec in nas z bombo opomnil, da živimo v dobi, ki se po tej in tej abnormalni bedastosti razlikuje od normalno bedastih dob. Bil je opomnil, kaj bi nas čakalo, če bi manj spoštovali dragocenost lastnega življenja.

Nekega dne — baš smo se zbrali h kosilu — je zopet zatulila sirena. Tudi letalskih obiskov smo se bili tako privadili, da jih nismo smatrali vredne običajnega tekanja na zijala ali v zatohišča.

Prav ta brezbriznost nas je morala rešila. Kajti še ni bilo nehale ubita. Kakor da ji je ob tistem dogodku neizrekljiva groza prešinila tkanine telesa in ji raztrgala zvezo med telesom in dušo, ter ji ugonobila dušo. Ostala je mrtva, popolnoma mrtva. Obrnila sva se proti Ljubljani. Oba sva stopala zamišljena. Nenadoma me je Matija zgrabil za ramo:

"Torej, kaj praviš ti?" Razumel sem pomen njegovega vprašanja in sem zaman iskal drugačnega odgovora: "Rekel bi, da je bilo v tisti mrtvi stvari tisočkrat občutljivejše in življeje življenje nego v živih ljudeh. Ljudje so se umirili in pozabili, stvar pa ni pozabila ker je umrla."

ZOPET V NAŠI SREDI.

Monsieur Felix Lachesnez, generalni potniški upravitelj French Line se je vrnil v New York ztem ko je posetil vse družbine agente po Evropi.

Mr. Lachesnez je zelo optimističen glede bodoče trgovine. Uprava French Line je sklenila zgraditi več novih parnikov, ki bodo največji in najhitrejši na svetu.

Mr. Lachesnez namerava v kratkem obiskati družbine zastopnike po Združenih državah in Kanadi.

POZDRAV!

Pred odhodom na parnik "Beregaria" 31. oktobra, s katerim odputujem v Jugoslavijo s posredovanjem Sakser State Bank, pozdravljam še enkrat moje znance v Detroit, Mich. Naj mi oprostite, če nisem mogel zaradi hitrega odputovanja rojake obiskati.

Priporočam rojakom, da se zaupno obrnejo na trdno Sakser State Bank, kjer bo vsak pošteno postrežen.

M. Križman.

Premišljen je

V Napoli profesor Crusiz s tržaškega učiteljskega zavoda "Giosue Carducci." Tržačani so kar ostermeli, ko so čuli o tem premeščenju. Crusiz je bil ravnatelj tehničnega zavoda "Leonardo da Vinci" pred vojno pod občinsko upravo, irredentist. Tržačan starega tipa. Povsem nepričakovano so ga poslali na jug in na njegovo mesto so postavili profesorico Giovanno Menz. Po svojem izvoru je Crusiz (Krušič) — "allogeno."

Sloranske zadruge dobijo državno zastavo.

Komisar Združne zveze v Gorici je razposlal včlanjenim za drugim okoliščino, v kateri jih poziva, naj predsedniki prinesejo zadržno in državno zastavo v urad Združne Zveze. Ako jih nimajo, jih bodo lahko naročili pri zvezi. Zastave nima nobena zadruga, ker niso bile v navadi pri gospodarskih ustanovah. Po mnenju zadržnikov so toliko manj potrebne danes v času hude gospodarske krize.

ZANIMIVI in KORISTNI PODATKI

FOREIGN LANGUAGE INFORMATION SERVICE — JUGOSLAV BUREAU

PROBLEMI TUJERODCA.

Dokaz o zakonitem prihodu iz Kanade

Vprašanje: — Stanoval sem nekaj časa v Kanadi in prišel sem od tam v Združene države leta 1916. Sedel sem na vlak v Montrealu, pregledali so me neke ob meji in plačal sem glavatino. Sedaj sem vložil prošnjo za drugi papir, ali vrnil so mi jo, češ, da ne morejo najti zapiska o mojem prihodu. Kako naj dokažem, da sem bil zakonito pripuščen v Združene države? — D. O., Passaic, N. J.

Odgovor: — Tiskovina, ki se rabi za predhodno prošnjo za naturalizacijo, takozvani Form 2214, ima poseben odstavek za one, ki so prišli v Združene skoki Kanado ali Mehiko. Iz tam natisnanih vprašanj je razvidno, da treba navesti kraj, kjer ste se izkrcali, ko ste prišli v Kanado, in kdaj, nadalje kraj, iz katerega ste se spravili na pot v Združene države, in kje in kdaj ste bili pregledani od priseljeniške oblasti. Ako se ne morete spomniti natančnega dne in kraja ob meji, kje ste bili pregledani, navedite ime mesta, kje ste kupili železniški listek, in mesto v Združenih državah, kamor ste bili namenjeni. To utegne pomagati priseljeniški oblasti, da najde zapis o vašem prihodu. Največje važnosti je, da navedete natančno, pod kakim imenom ste prišli v to deželo.

Dostikrat se dogaja, da ljudje, ki so prišli v Zdr. države pred mnogimi leti, ne morejo dokazati, da so zakonito prišli v to deželo, bodisi ker se ne spominjajo okolnosti svojega prihoda ali ker priseljeniške oblasti ne morejo najti zapisa o njihovem prihodu. Predlagalo se je v kongresu, da bi se omogočila naturalizacija onih inozemcev, ki so prišli v Združene države pred vpeljavo kvotnega zakona in ki iz enega ali drugega zakona si ne morejo preskrbeti pričevala o zakonitem prihodu.

Poroke in volilna pravica.

Vprašanje: — 1. Lani sem se poročil z ameriško državljanjo. Jaz nisem še državljan Združenih držav. Ali ima moja žena pravico registrirati se in voliti ob prihodnjih volitvah? — I. J., New York City.

2. Moj mož je postal ameriški državljan leta 1921; istega leta sva se poročila. Ali smem voliti? — C. S., Chicago, Ill.

Odgovor: — Odgovor na obe vprašanji "da". Po zakonu Cable Act, ki je v veljavi od 22. septembra 1922 naprej, je Amerikanka, poročena z inozemcem, ostala ameriška državljanica, razun ako se je formalno odpovedala ameriškemu državljanstvu ali ako se je poročila z inozemcem, ki ne more postati ameriški državljan, kot na pr. Japonec ali Kitajec. Če pa tak Amerikanka stanuje dve leti v deželi svojega moža ali pet let drugod v inozemstvu, potem nastane domneva, da se je odpovedala ameriškemu državljanstvu.

Ravnokotno nima poroka sedaj nikakega vpliva na državljanstvo žene. Po 22. septembra 1922 žena ameriškega državljana, ako je inozemka, ostane inozemka, dokler se sama ne naturalizira. Veljavnost zakona pa ne sega nazaj. One ženske, ki so pred 22. septembra 1922 postale ameriške državljanke vsled poroke, ostale so državljanke in zato imajo volilno pravico.

Residenčna kvalifikacija za volilce.

Vprašanje: — V minoletem januarju sem se preselil iz Illinoisa v Ohio. Jaz sem ameriški državljan od leta 1925. Smem se registrirati in voliti v svojem novem bivališču? — C. G. Youngstown, Ohio.

Odgovor: — V državah Ohio, New York, New Jersey, Illinois in 40 drugih državah se od volilca zahteva enoletno bivanje v dotični državi. Radi tega Vi letos ne morete voliti. V državi Ohio se poleg tega zahteva bivanje od vsaj 90

dni v County in 30 dni v precinctu, kjer se registrira. Predpisi glede residence v County oziroma volilnem okraju so jako različne po državah.

Državni lovski zakoni.

Vprašanje: — Moj prijatelj, ki je lastnik farme v Pennsylvaniji, me je povabil na obisk za časa, ko je dovoljen lov na sree. Ker nisem ameriški državljan, bi rad znal, dali je res, da je inozemcem prepovedano iti na lov v tej deželi. Prosim tudi, da mi poveste, kako dolgo traja lovska sezona in kdaj začne. — R. S., Brooklyn, N. Y.

Odgovor: — Vsaka država ima svoje lovske zakone. V Pennsylvaniji se smejo jeleni (brez rogov) postreljati le v dobi med 1. decembrom in 15. istega meseca.

V nekaterih drugih državah je lov na jelene sploh prepovedan. Res je, da mnoge države, med temi Pennsylvanija, Colorado, Connecticut in Illinois, ne dajejo inozemcem lovske licence. V Pennsylvaniji je za inozemce nezakonito celo imeti pse in puške. V nekaterih drugih državah, ki dovoljujejo lov tudi inozemcem, je pristojbina za lovsko licenco trikrat ali večkrat višja za inozemce kot za tam nastanjene državljane.

Na drugi strani pa smejo farmarji v večini držav loviti tekoni otvorene sezone brez licence, ali le na zemlji, ki jo posedujejo ali imajo v najemu. Ta privilegij pa je navadno omejen le na člane farmarjeve družine in na njegove nastavljenice.

Kdor se zanima za lov, naj si preskrbi od državne oblasti (State Game Commission) popoln opis lovskih zakonov v dotični državi. Tudi poljedelski department je izdal opis lovskih zakonov v raznih državah za sezono 1928—29. Pišite na U. S. Department of Agriculture, Washington, D. C., za Farmer's Bulletin No. 1575.

Priče za naturalizacijo v dokaz bivanja v drugi državi.

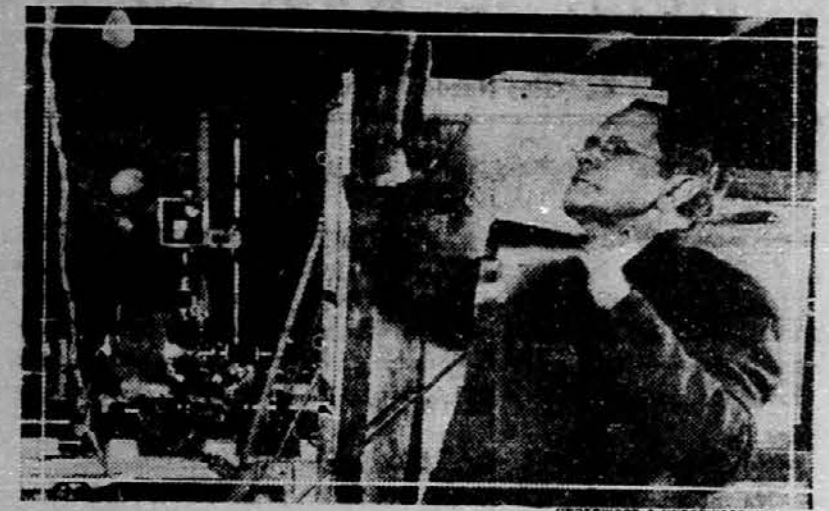
Vprašanje: — Izmed zadnjih petih letih sem stanoval tri leta v Pennsylvaniji in dve leti v Ohio. Kako naj dobim prič, ki naj dokažejo, da sem stanoval pet let v Združenih državah, kakor to zakon zahteva? — O. M., Brodbeck, Pa.

Vprašanje: — Kadar vložite prošnjo za naturalizacijo, navedite imena dveh prič v vaši naselbini, ki sta ameriška državljana in ki naj potrdita, da sta vas osebno poznala tekom zadnjih treh let. Na to vas bodo vprašali za imena dveh drugih prič v Ohio, ki naj potrdita vaše bivanje v tej državi. Naturalizacijski urad bo izprašal prvi par prič, ki vas pozove na izpit in vložitev formalne naturalizacijske prošnje. Naturalizacijski urad sam bo poskrbel za izprašanje drugega para prič tam, kjer stanujete. Zapisnik o njunem zaslišanju se odpošlje naturalizacijskemu ravnatelju v vašem okraju. Vse, kar imate storiti, je to, da si preskrbite imena dveh prič, ki sta voljna izpričati glede vašega moralnega značaja in bivanja tekom dve let v državi Ohio.

Dohodninski davek za visoke dohodke.

Vprašanje: — Čital sem, da najvišji davčni odstotek za dohodninski davek je po novem zakonu 5 odst. Jaz seveda nisem nikak milijonar, radi bi le vedel, koliko davka morajo plačevati ljudje z velikimi dohodki. Ali res le 5%? — I. F., Ithaca, N. Y.

Odgovor: — Res je sicer, da najvišji "normalni davek" na dohodke čez \$11,000 na leto znaša le 5%. Ali dohodki čez ta znesek so tudi podvrženi dodatnemu davku (surtax), ki je dostikrat tri ali štirikrat višji kot normalni davek. Na primer, človek, ki ima \$100,000 dohodka na leto, plačuje 5 odst. čez svoje osebne odbitke (\$1500 za sance in \$3500 za poročne ljudi. Njegova normalna taksa bi to-

bo mogoče videti v kinematografu. A. C. Pillsbury je izpostavil razcvetajočo se rožo X-ray filma. Izpostavljena mu je bila 72 ur. V tem času je bilo vzetih osemsto slik.

Tolsta nevarnost.

V zvezi z drugimi boleznimi smo v našem listu že večkrat pisali o debelosti in smo tudi opozarjali na nevarnosti, ki nastajajo iz nje. Zlasti če se prizadeje ne zoperstavijo. Mnogo ljudi je sploh ne smatra za bolezen, nekateri pa so celo mnenja, da je znak posebnega zdravja. To so nepravilni nazori in so povzročili že mnogo škoda. Tudi tam, kjer ne spravlja preobilna tolska svojih nositeljev v direktno nevarnost, bi jo bilo treba pobijati, saj je, če drugo ne, zelo neprijetna spremljevalka človeka na poti skozi življenje. Treba pa je, da je pravilno presojati.

Eden izmed najboljših poznavalcev teorije o izmenjavi snovi, dr. Epstein, razločuje v svojem klasičnem delu o pobijanju debelosti tri vrste debelih ljudi.

Prvo vrsto predstavljajo tiste osebe, zlasti ženskega spola, o katerih pravimo, da imajo "polne Game Commission" popoln opis lovskih zakonov v dotični državi. Tudi poljedelski department je izdal opis lovskih zakonov v raznih državah za sezono 1928—29. Pišite na U. S. Department of Agriculture, Washington, D. C., za Farmer's Bulletin No. 1575.

Vse kaj drugega je z debelimi in debeluskami drugega štajdija, to je z onimi komičnimi figurami, ki jih zamaščenost dela nekretno in težko in ki jim je Shakespeare v svojem Falstaffu postavil nsmrten spomenik. Edino to prednost se imajo, da se s primerljivim zdravljenjem lahko rešijo svojega neprijetnega bremena.

Toda debeluhi tretjega štajdija so reveži, ki so vredni vsega sočutja. To so tisti, ki ne morejo niti dobro stati niti dobro ležati, ki jim zmanjkuje sappe v vsakem položaju in ki končajo v nadaljnem poteku bolezni skoraj brez izjeme s srčno kapjo ali vodenico. Ni jih malo, saj računajo, na jim pripada samo na Dunaju preko 100.000 zensk in preko 50.000 moških. V tem mestu pobere tolska s svojimi posledicami (kap, zamaščenost sree, vodenica, bolezen

rej znašala \$4065. Ali on mora dodatno tudi plačati kot "surtax" 19 odstotkov, kar pomenja dodatnih \$16.265. Človek, ki ima čisti dohodek enega milijona na leto (in jih je nekoliko takih ljudi) plačuje normalno 5% takso in "surtax" od 20%, skupaj torej \$241.259 davka.

Tujerodci in skupno prebivalstvo v Alaski.

Vprašanje: — Koliko prebivalcev je v Alaski in koliko tujerodcev? — A. M., Toronto.

Odgovor: — Prebivalstvo Alaske je leta 1920 znašalo 55.000, včevši približno 27.000 Indijanecv in Eskimov. Od belokoznega prebivalstva je bilo 11.600 tujerodcev in kakih 7000 otrok tujerodnih staršev. Izmed tujerodcev je bilo 2170 iz Norveške, 1700 iz Švedske, 850 iz Nemčije, 800 iz Finske, 540 iz Jugoslavije, 370 iz Danske, 440 iz Rusije, 330 iz Italije in 80 iz Poljske.

Žilja itd.) več zeta nego sama jetika, a dosti boljše ni niti drugod po svetu.

Glavna nevarnost za debelhuje drugega in tretjega štajdija so srčna obolenja. Tolska se jim nabira okoli sree in med posamezna njegova mišična vlakna ter ga ovira v njegovem delovanju, povzroči se naduha. Dokler so še mladi, se upira sree pritisku tolske, kakor ve in zna, pozneje pa se mu vdaja bolj in bolj, postane "ti-grasto" zaradi mastnih plasti, ki se zaraščajo vanj, odpuvduje ob najmanjšem naporu in celo takrat, kadar pacient počiva, roke in noge otekaajo — vodenica. Pamenet zdravnik bo našel še vedno sredstva, ki pacietu lahko pomagajo, zlasti če se je ta javil pravočasno. Kuriranje z mlekoin s stradanjem je najbolj učinkovito; najlažje pa je, če se dajo bolniki od mazacev in nerazsodnih lajkov prepričati, da bi sree kuriranja ne vzdražalo, ker je "prešibko" in da pacienti ne smejo postati bolj suhi.

Druga nevarnost zamaščenosti so žolčne bolezni, zlasti kamni v žolcu in vnetja. Pravijo, da boleha 80 odstotkov debelih na teh boleznih in kdor jih je samo enkrat poskusil, ve povedati, kakšne bolečine povzročajo. Cesto-krat jim pride do živga edino z radikalno operacijo, a ta je baš za tolske ljudi zelo nevarna.

ZDRAVILA PROTI RAKU NI

Znameniti nemški raziskovalec raka, ravnatelj zavoda za lečenje raka v Berlinu in generalni tajnik nemškega odbora za pobijanje te strašne bolezni dr. Ferdinand Blumenthal, je podal tri dni nemškimi novinarjem važne izjave glede na polemiko, ki se je razvila zadnje čase o lečenju raka. Dr. Blumenthal je najprej ugotovil, da obstoja kriza v lečenju raka. Prvotno so zdravniki smatrali, da je rak navaden pojav in so ga lečili z različnimi serumi. Dolgo so mislili, da povzroča raka bacil in da nastane bolezen ne glede na slošno stanje bolnika. Toda komplikacija je v tem, da rak ni povsem enostavna biološka bolezen in da je potrebna gotovo dispozi-cija telesa, da človek to bolezen sploh dobi. Rak kot tak se ne podeduje. So pa rodbine, katerih člani bolehaajo brez izjeme na raku. To so poedini slučaji, ki se pa pojavljajo samo pri ljudeh v starosti okrog 40 let. Člani takih rodbin morajo paziti, da se poročijo s člani zdravih rodbin.

Rak je izrazito lokalna bolezen. Celice raka se ločijo od celice organizma in v bistvu niso paraziti. V najnovejšem času smatrajo zdravniki spremembo normalnih celic v celice raka kot preosnovo onih fermentov, ki nastajajo v celicah. Izpremenjevanje tudi nji v celice raka. Proučevanje tega problema predstavlja ključ za nadaljnja proevanja raka. Dr. Blumenthal je trdno prepričan da se fermenti normalne celice pretvarjajo v fermente raka pod notranjim kemičnim vplivom. Učinkovitih sredstev proti raku sploh nimamo. Najbolj žalostno pa je da lečijo raka mazači, ki bolniku več škodujejo nego koristijo.

Znižana Brzjavna Pristojbina ZA NAKAZILA V JUGOSLAVIJO

Za denarna nakazila bodisi v dinarjih ali dolarjih računamo sedaj za nakazila potom direktnega brzjava v Jugoslavijo le

\$2.50

mesto kot do sedaj po \$4.—

Pristojbina za brzjavna pisma kot do sedaj po \$1.—

Pristojbina za izplačila v dolarjih znaša 2% oziroma najmanje 60 centov za nakazilo.

SAKSER STATE BANK
62 Cortlandt Street : New York, N. Y.

Samotar iz West Enda.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za "Glas Naroda" priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

— Ničesar da bi govorili o tem, Clegg, — je odvrnila. — Meni pa se zdi, da ga ne boste v tem slučaju poslali v ječo, Clegg. Rekla sem mu, da lahko gre, če izprazni svoje žepce. To velja še vedno, — je dostavila ter se ozrla proti Brady-ju, ki je je premeril z naglim pogledom hvalečnosti ter praznil nadalje z veliko naglico svoje žepce.

Čuvaj pa je protestiral proti ideji, da bi oprostil svojega jetnika.

— To je pravična aretacija, Miss, — je prosil nujno.

— Ne morem pomagati, Clegg. Obljubila sem. Vsled tega ga morate izpustiti.

Mož se je pokoril z očitno odpornostjo. Nato pa, ko se je Brady hitro odstranil, da se izgubi, se je obrnil čuvaj proti deklici ter jo radovedno motril.

— Ali ste allright, Miss Sara? Al naj vas spremim do hiše?

— Ne, hvala, Clegg. Jaz sem popolnoma allright, — je odvrnila.

— Vi se lahko vrnete k svojemu zajtrku.

— Dobro, Miss.

Dotaknil se je z roko klobuka ter izginil nazaj v les.

Deklica je stala na miru ter zrla za njim. Bila je bolj blede, a ostala zelo pokonci, dokler ni čuvaj izginil izpred oči. Nato pa je postala njena postava bolj mehka in prožna, kot napeta žica, kadar poneha pritisk. Naslonila se je brez moči na drevo, kajti vse živice v njej so se tresle vsled naporov zadnjega srečanja z Black Brady-jem. Ko je čutila, da jo zapuša tudi moč v kolenih, se je prikazal droben osmeh na njenih ustnih.

— Vi ste hladna in mirna. O tem ni nobenega dvoma, — je šepetala, oponašajoča Brady-ja.

Oprla se je na prijateljsko roko in po par minutah je pričela kri zopet prihajati nazaj v njeni ustnici. Konečno je pobrala klobuk, ki ji je padel na tla ter odšla počasi skozi gozd, v smeri proti hiši.

Barrow Court se je nahajal na obronku nekega griča, zavarovan pred severnimi iztočnimi vetrovi od močnega pasu smrek, ki so obdajale poslopje v polkrogu ter neprestano šepetale in mrmrale, kot delajo pač smreke.

Sari Tennant je bil ta lahni šum priljubljen in familiarjen zvok. Od prvega trenutka, ko je prišla kot otrok, da živi v Barrow, je bilo to neprestano mrmranje smrek izvanredno očarljivo zanj. To mrmranje in ostri duh sta bila vedno spojena z njenimi celim življenjem tam, kot niz kake posebne barve, ki se vleče skozi celo blago.

Bila je obupno bedna in samotna ob času njenega prihoda v Court. Takoj v prvi noči, ko je ležala brez spanja, je poslušala to pesem smrek ter jo vzljubila.

Ko je stopila Sara iz krita gozda, so poiskale njene oči instinktivno veliki pas dreves, ki je kronal nasprotni grič, dočim se je sivasta hiša dvigovala v ostrem reliefu proti večnemu zelenju pasu. Lahen usmeh čistega veselja ji je hušnil preko obraza. Njej se je zdela ljubka in očarljiva celo čudna arhitektura, ki je preprečevala Barrow Courtu, da bi bil kako znamenito mesto.

Centralni del hiše je bil sorazmerno moderen, zgrajen iz kamena.

Viseča terasa je tekla ob celi dolžini hiše, na koje vsakemu koncu sta stala dva stolpa.

Deklica je dospela do hiše ravno, ko je zapel skozi jutranji zrak velik zvonec.

Odšla je hitro kozi vežo, kjer je bilo dosti služabnikov ter stopila v prijazno od solnea razsvetljeno sobo, kjer so pripravljali zajtrk.

Invalidski stol na kolesih je stal tik pri odprtem oknu in v njem je sedel, pokrit s preprogo preko kolen, neki starejši mož, star kakih dva ali tridesetdeset let. Sklonjen je bil naprej ter dajal navodila vrtnarju, ki je poslušal pozorno od zuma.

— To je vse, Digby, — je rekel starec naglo. — Jaz bom prišel v rastlinjak sam enkrat preko dneva.

Ko je govoril to, je dal enemu služabniku v sobi znamenje, naj zapre okno, nakar je potisnil sam svoj stol s presenetljivo naglico k pogrnjeni mizi.

Trenutna in skrbna pozornost, katero sta posvetila njegovim poveličim vrtnar in služabnik, je bila značilna za vsakega, ki je bil v službi Patrick Lovella. Čeprav je bil več ali manj invalid brez pomoči skozi več kot sedem let, ni nikdar izgubil svojega oprijema na stvari. Bil je natančno prav tak mojster Barrow Courta kot je bil v dobrih časih, ki so odšli, ko ni bil celi dan streljanja predolg zanj.

Sedel je tam zelo pokonci v svojem vozičku, čeden star aristokrat. Gladko-obrit, razven kratkih brk, ki so bile prav tak sivkaste kot njegovi lasje, je kazal voščeno bledico, ki tako pogosto spremlja slabo zdravje in njegov obraz je bil razoran od globokih črt, ki so ga delale starejšega kot je bil v resnici. Njegove živahne, modre oči, so bile izvanredno ostre in presunljive. Mogoče so tudi one, skupno z močno izrazito spodnjo čeljustjo, zahtevale brezpogojno pokorščino, katero so mu v vsakem slučaju dajali.

— Dobro jutro, stric moj!

Sara se je sklonila da ga poljubi, ko so se vrata hitro zaprla za umikajočimi se služabniki.

Patrick Lovell si je nataknil monokel ter jo pričel opazovati brezstrastno.

— Ti izgledaš nekoliko razkušana, — je pripomnil.

Ona se je nasmešnila, potegnila z roko kite nazaj, kajti lasje so se ji vsipali preko čela.

— Imela sem doživljaj, — je odgovorila ter pričela nato pripovedovati svoje izkušnje z Black Brady-jem. Ko je prišla do točke, ko je mož izstrelil svojo puško, jo je Patrick prekinil:

— Ta peklenški lopov! Ta človek bo nekega dne prav gotovo visel s konca vrvi. To pa tudi zasluži! On je morilni lopov, — pravcata pretinja za celi okraj.

— On je le ustrelil v zrak, — da me prestraši, — je pojasnila Sara.

Njen stric se je ozrl nanjo radovedno.

— Ali se mu je to posrečilo? — je vprašal.

Izmenjala je z njim majhen smehljaj razumevanja.

— Posrečilo se mu je, — je odvrnila resno. Ko sta nato prišli obvi strica skupaj, kot preteče, je dostavila:

— On pa ni vedel za to dejstvo.

Nagubanost je izginila v trenutku.

— Potem je vse allright, — se je glasil zadovoljni odgovor.

(Dalje prihodnjaj.)

JAPONSKI PRINC IN NJEGOVA ŽENA

Slika nam predstavlja brata japonskega cesarja, ki se je pred kratkim poročil s hčerko japonskega poslanika v Združenih državah.

Podrobnosti razprave proti Kureševi.

Pariz, 15. oktobra

Navzlic zaključeni porotni obravnavi proti Pepei Kureševi razpravljajo pariški listi še nadalje o umoru. — dokaz kako velik vst sta zločin in razprava povzročila med vso francosko javnostjo. Kureševi, ki ji poleg kinstnega imena Josepha dosledno pridevajo naznaka Petita (očividno nameste Pepa) pa tudi Junka (ker se je nekaj časa izdajala za Julko.) slikajo pariški listi takole:

Zlovešč obraz, toponosa in debelih ustnic, a vendar v celoti ne grd: dvoje temnih velikih oči, napol zastrih od dolgih trepalnic; miren odločen pogled, ki učinkuje je uprav strašno v toli mlademu obrazu. Njen glas je sladek in agresiven, črko r izgovarja trdo slovansko z muzikalno gracioznostjo.

„To žensko sem videla dvakrat v življenju“, je izjavila pri zaslišanju Mme Burnjauxova, mati umorjene Karmen. „Bilo me je strah pred njo. Zakaj, ne vem.“ „Oh, ta zlobna ženska!“ je nadaljevala med solzami obupana mati. „Vedela sem da je moja hčerka v smrtni nevarnosti pred njo. Slutila sem to. Bila je tako pridna, tako ubogljiva; nikomur ni odprla vrat in ne razumem, kako je mogla spustiti v hišo to žensko. Tisti dan je bila celo bolna. Rekla sem ji, naj ostane v postelji do 11. — Bom, mamica, je odgovorila, bodi brez skrbi! — In vendar...“

Predsednik jo je skušal pomiriti.

„Ah, gospod, 15 mesecev je moja mala Karmen že pod zemljo in vseh 15 mesecev si ne želim drugega, kakor da se združim z njo. Ne vem, kako da se mi ni že zmežalo ob bolešči!...Te njene roke! Te strašne roke morilke!“

Predsednik: „Kaj je na njenih rokah?“

„Strašne so, gospod, ogabne! Ah, vi jih niste videli, skriva jih! Naj jih pokaže!“

Na predsednikovo zahtevo je obtoženka vstala, oči so ji sijale v sovraštvo, ko je iztegnila dvoje rdečih, dolgih, ploščatih rok, o katerih bi preje rekel, da so moške, kakot ženske.

„Ne morem za to, s takimi sem prišla na svet.“ je Pepea Kureševa odgovorila trdo.

Tri dni je trajala glavna razprava proti morilki Kureševi, ki so jo francoski listi nazvali monstvom v človeški podobi. Ves čas zasliševanja, razprav in konfrontacij ni obtoženka niti z eno besedo priznala zločina, niti z eno gesto pokazala, da se kesa svojega dejanja; vse njene izjave so bile lažnive, vsi njeni pagovori so se medsebojno pobijali.

Ob zaključku razprave je prav-

ni zastopnik staršev male Karmen, odvetnik dr. Vaunois v velikem, z neovrgljivo logiko zasnovanem pletodaeju dokazal krivdo obtoženke, omenil njene prejšnje zločine, poudarjal njeno zločesto natuso, sugestivnost njenega diformnega in hkrati fascinantnega obraza in njenih prodirljivih oči, ki so imele čudno moč na nervozno in boječ deklece.

Za njim je govoril državni pravnik, ki je med drugim povdarjal: „Mlada žena, ki je padla tako nizko, je izgubila ne samo smisel za žensko sramežljivost, nego celo prirojeno materinsko ljubezen do svojega otroka. Je pravi nestvor in zasluži ime Kajnovce žene!“

Ob teh besedah je obtoženka prvič v vseh teh treh dneh, kar je trajal proces, izbruhnila v jok za-ječala:

„To ni res! To je laž!“

„Če le še količak dvomite.“ je napram porotnikom zaključil državni pravnik. „Oprostite obtoženko, drugače pa je edina kazen, ki je primerna njenemu zločinu, smrt.“

Vzlic izredno vestnemu pletodaeju Pepčinega zagovornika Henrija Caneta so si porotniki bili že na jasnem: njih posvetovanje je trajalo jedva 35 minut. Ko so se vrnili iz posvetovalnice, je njih predsednik prečital krivdorek, ki je potrdil krivdo morilke v vseh stavljenih vprašanjih. — zanikal je samo vprašanje glede olajšilnih okoliščin...

Tako je bila Pepea Kureševa obsojena na smrt pod giljotino in razen tega na plačilo 20.000 frankov odškodnine roditelja umorjene Karmen ter na povračilo ukradenih 3000 frankov. Ko je obtoženka začela smrtno obsodbo, je vzklila: „Moj sin! Moj sin!“

In onesveščena se je zgrudila v roke peterih stražnikov, ki so ves čas razprave stali okrog nje. Ko so jo odvedli iz dvorane, se je zopet osvestila, toda prevzel jo je tolik živčni napad, da jo je sodni zdravnik jedva pomiril... Pod poraznim vtisom zadnjih prizorov velike porotne obravnave se je sicer živahno občinstvo razšlo tiho in nekam plaho...

KONCERTI A. ŠUBELJA

4. novembra popoldne, Springfield, Ill.

11. novembra zvečer, Sheboygan, Wis.

18. novembra zvečer, Chisholm, Minn.

25. novembra zvečer, Duluth, Minn.

9. decembra popoldne, Waukegan, Ill.

SKLEP SINDIKATA BERAČEV

Zveza beračev v Toklju, glavnem mestu Japonske, je sklenila, da imajo njeni člani „delati“ samo po tri ure na dan, ker je na temelju podatkov prišla da zaključka, da berač v tem času prav zadosti naprosi za pošteno preživljanje sebe in svoje rodbine.

Direktorij tega sklepa ni izdal kartja v en dan, marveč so se prej vsi njegovi člani potrudili na vse beraške postojanke in ob vseh dnevnihih časih, ob delavnikih in o praznikih. Direktorij v svojem proglasu apelira na čast in socialni čut svojih članov poudarja dobrosočnost prebivalcev in odloča natančen turnus za beračenje. Berači se po osemnajst ur na dan, ali med tem se posad menja šestkrat, tako da posamezni berač stoji na svojem mestu natančno po tri ure. Poleg teh določil vsebuje pravilnik še podrobnosti glede „službe“ o praznikih, posebne nepredvidene prilike pa služijo ko ugodnost pač tistemu moštvo, ki je bilo ob takih prilikah na svojih ostožankah. Ker so pa nekatere dnevne ure nengodnejše od drugih, se turnus menjava, pa tudi norme za letne čase so že izdelane. Poleg dnevnega časa prihaja pri dohodkih v poštev tudi postojanka, za to je tudi v tem oziru določeno, da se moštvo izmenjava. Japonci so rodoljubljen narod, zato so si tudi berači uredili svoja stanovska vprašanja po normah in pravilnikih. Baje je mestna oblast že odobrila te beraške statute.

SVETI LUDENDORFF

Iz Castellamare di Stabia poročajo o nekem čudnem puščavniku, živčem ob eesti, ki vodi na goro Monte Sant Angelo. Možu se je od silne pobožnosti omračil um in turisti, ki obiskujejo Castellamare, si ogledajo tudi pobožnjaka, ki časti tri svetnike ter se jim vsak dan zahvaljuje za preljubo solčno svetlobo in toploto. Dva izmed teh svetnikov sta sv. Kozman in Damjan, tretjega pa imenuje pobožni mož le onim obiskovalcem, ki se mu posebno prikupijo. Pod podobno tretjega, ki je izrezana iz neke revije in okrašena z zelenim, vedno svežim venci, gori luč v čast neznanemu svetniku. Puščavnik pripoveduje, da je to sv. Ludendorff, dober in bogu dopadljiv človek, ki je baje pomagal častitim gospodom jezuitom v Nemčiji do državne oblasti. Deset let so baje Nemei preganjali jezuite, sedaj pa božo pobožni patri spravili za blodiško Nemčijo zopet na novo pot.

NUDIMO VAM IZVANREDNO PRILIKO

in jamčimo prijetno in brezskrbno potovanje vsem rojakom, kateri se želijo udeležiti našega

BOŽIČNEGA IZLETA

DNE 8. DECEMBRA t. l.

s parnikom

“Ile de France”

našim rojakom najbolj priljubljen velikan francoske parobrodne družbe. Oprema, hrana in postrežba je itak slehernemu dobro znana in je vsako priporočilo nepotrebno.

V OSMIH DNEH V SLOVENIJI,

kjer Vas pričakujejo sorodniki, prijatelji in znanci. SEDAJ JE ŠE ČAS, da vredite vse potrebno za odhod.

Za ceno, preskrbo potovalnih listin in rezervacije obrnite se na

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET

NEW YORK, N. Y.

Kretanje parnikov Shipping News

3. novembra:
Paris, Havre (lalet)
Olympic, Cherbourg
Pennland, Cherbourg, Antwerpen
Minnewaska, Cherbourg
Cleveland, Cherbourg, Hamburg
Conte Biancamano, N. polj, Genoa
Veendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
6. novembra:
Sarnia, Trst
7. novembra:
Mauretania, Cherbourg
President, Roosevelt, Cherbourg, Bremen
8. novembra:
Muenchen, Cherbourg, Bremen
Roma, Napoli, Genoa
10. novembra:
Homer, Cherbourg
Lapland, Cherbourg, Antwerpen
Hamburg, Cherbourg, Hamburg

13. novembra:
Presidente Wilson, Trst
14. novembra:
Aquitania, Cherbourg
Leviathan, Cherbourg
16. novembra:
Berlin, Havre
17. novembra:
Ile de France, Havre
Majestic, Cherbourg
Arabic, Cherbourg
Minnetonka, Cherbourg
Conte Grande, Napoli, Genova
Albert Kullin, Cherbourg, Hamburg
Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
George Washington, Cherbourg, Bremen
21. novembra:
Teregarra, Cherbourg
America, Cherbourg, Bremen
22. novembra:
Meganitic, Havre
Dresden, Cherbourg, Bremen
24. novembra:
Olympic, Cherbourg
New York, Cherbourg, Hamburg
Augustus, Napoli, Genova
New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
28. novembra:
Mauretania, Cherbourg
Columbus, Cherbourg, Bremen
President Harding, Cherbourg.

IŠČEM DOGARJE!

Dober, še nikdar sekan gozd, plačamo \$130,00 za tisoč 42 col dolgih navadnih dog. Pišite angleško na: — Mr. A. A. Luerhman, 228 Winn St., Alexandria, La., ali na: Philip Janes, R. 1, Box 8 D, Vicksburg, Miss.

ADVERTISE IN GLAS NARODA

SEZNAM KNJIG,

katerih imamo samo po par izvodov od vsake.

Božične pripovedke o strahovih . . . 60
Hubad, pripovedke . . . 25
Iz dežel potresov, Baukart . . . 75
Izbrani spisi Hinko Dolenc . . . 50
Knjiga o lepem vedenju, govorjenju in zasebnem življenju, Bonton 120
Kruh (Malešič) Povest slovenske krajine, trda vez . . . 140
Liberalizem . . . 75
Materija in Energija, Čermelj . . . 75
Novo življenje (Detela) . . . 40
Otroci Soluna, Pregelj, t. v. . . 1—
Pesmi v prozi, 49, t. v. . . 50
Povesti (Kuhar) . . . 45
Pravo in revolucijo, Leo Pitamic
Predhodniki in idejni utemeljitelji ruskega realizma (Priatelj) . . . 125
Sodnikovi, Stritar . . . 60
Solnce in senca . . . 40
Sosedje, Čehov . . . 30
Slovenski pisatelji:
1. zvez. Fr. Masle: Podlimbarski, Krokavlj Peter, Handžija Matko, Markič, Stričević darovi in dr. povesti . . . 175
Tigrovi zobje, Maurice Leblanc . . . 30
Uvod v Filozofijo, Veber . . . 1—
Tri legende o razpeli, Zeyer t. v. . . 60
Večerna pisma, Kmetova . . . 60
Vladar . . . 35
Vojaka na Turškem . . . 25
Znanost in Vera, vedoslovna Studija, Veber . . . 1—
Žrtve, Fr. Zbavnik, povest . . . 65

I GRE:

Gospa z morja, igra v 5. dejanjih . . . 75
Lokalna železnica, v 3. dejanjih . . . 60
Pepehul, narodna pravljica, 6. dejanj . . . 50
Skopuh, komedija v 5. dejanjih . . . 75
Vrtinec, drama v 3. dejanjih . . . 75
Veleja, drama v 3. dejanjih . . . 65

“GLAS NARODA”

82 Cortlandt St., New York

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

Ile de France 16. nov.; 7. dec. Paris — 30. nov. — 17. dec. (Ob polnoči.)

Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebnih kabinah s vsami modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoske kuhinje. Isredno nizke cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali
FRENCH LINE
19 State Street, New York, N. Y.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je poučen o potnih listih, priljagi in drugih stvareh. Vsled naše dolgoletne izkušnje vam mi zamoremo dati najboljša posveta in priporočila, vedno le prvovrstne brozparnike.

Tudi nedržavljanj zamorejo potovati v stari kraj, toda preskrbeti si morajo dovoljenje ali permit t Washingtona, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati prošnjo vsaj en mesec pred odpotovanjem tla to naravnost v Washington, D. C., na generalnega naseljskega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v veljavo 31. Julija 1928 se nikomur več ne pošlje permit po pošti, ampak ga mora iti iskat vsak prosilec osebn, bodisi v najbližji naseljski urad ali pa ga dobi v New Yorku pred odpotovanjem, kakor kdo v prošnji zaprosi. Kdor potuje ven brez dovoljenja, potuje na svojo lastno odgovornost.

KAKO DOBITI SVOJICE IZ STAREGA KRAJA

Od prvega julija je v veljavi nova ameriška priseljenška postava. Glasom te postave zamorejo ameriški državljani dobiti svoje žene in neporočene otroke izpod 21. leta ter ameriške državljanke svoje moške s katerimi so bile pred 1. junijem 1928. leta poročene, izven kvote.

Jugoslovanska kvota znaša še vedno 671 priseljenecv letno. Do polovice te kvote so upravičeni starši ameriških državljanov, možje ameriških državljan, ki so se po 1. junija 1928. leta poročili in po-jelelci, oziroma žene in neporočeni otroci izpod 21. leta onih ne-državljanov, ki so bili postavno pripuščeni v to deželo za stalno bl. vanje tu. Vsi ti imajo prednost v kvoti, od ostalih sorodnikov, kakor: bratov, sester, nečakov, nečakinj itd., ki spadajo v kvoto brez vsake prednosti v leti, pa se ne sprejema nikakih prošelj na ameri-rikanse vize.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street, NEW YORK

PRAV VSAKDO — kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh — MALI OGLASI v "Glas Naroda"